

er, ogsaa bleven lemsfælbigere; der er en Samvittighedsyttring deri, der har givet sig, tillkjende ligeoverfor den ubarmhertige § 3. Det ærede Medlem, der talte sidst, sagde meget rigtigt, at denne Klassifikation kunde blive meget vilkaarlig, eftersom man det ene Aar syntes saa og det andet Aar saa. Denne Klassifikation er i al Beskatningsvæsen af Eiendomme en Usandhed og behøves ikke, hvor man er berettiget til at beskatte efter Formue og Veilighed. Hvad vil det sige at klassificere en Eiendom, eftersom man troer, at den kan give mere Næring? Det vil sige at beskatte den Mand, der beboer Eiendommen, fordi man troer, at han har en bedre Indtægt; har han ikke en bedre Indtægt, er der ingen Grund til at beskatte hans Eiendom mere. Som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds tidligere rigtigheden har bemærket, er det ikke Eiendommen, man paa den Maade bør beskatte, at man skal lægge Skatten paa Værdien af Eiendommen, men Personen, der bruger Eiendommen, idet man gaaer ud fra den Indtægt, den bringer ham, og at han kan bære Skatten. Denne Forudsætning kan være god og brugbar, saalænge man ikke kan anvende en anden Maalestok for hans Indtægt og om han kan undvære Noget af den. Saasnart man er kommen til at anlægge den her omhandlede Maalestok, vil enhver forsøge paa at forandre Eiendommens Værdi gennem Klassifikationen, et falskt Princip, som man søger at vedblive at anvende. Jeg maa derfor tilraade at stemme mod § 12 i alle mulige Stikfælses; den hører ikke hjemme i Loven, da man er berettiget til at opkræve Skat efter Formue og Veilighed eller Indtægt. Det er den forkeerteste Vej, man kan gaae; man kan igjennem denne Paragraf komme til at beskaffe en fattig Mand høit; thi en fattig Mand kan sidde i en Eiendom, som er klassificeret høit, og man kan komme til at beskaffe en Mand, der har en meget god Indtægt, ringe, fordi han sidder med en Eiendom, der ikke er klassificeret høit. Det ligner paa en Prist Beskatningen af Stempelpapiret. Man siger om en Mand, der trænger til at laane 20,000 Rd., at han kan betale Stempel for 20,000 Rd., uagtet han burde have Stempleet til, da han er i Trang for at laane. Den hele Klassifikation

af Eiendomme er et saa fuldstændigt vrangt Tillæg til det Brænge, der er i hele Eiendomsbeskatningen, at man ikke bør tage det med, naar man kan undgaae det. Men har man taget § 3 paa sin Samvittighed, saa, tiltrods for al Tilbydelighed til at lempe sig, spiser man vel det med.

Lorenzen: Jeg sagde ikke, at Klassifikationen er en Uretfærdighed. Jeg sætter Priis paa at beholde den; men jeg sagde, at for at den ikke skal blive uretfærdig, maa man efter min Mening beholde den af mig oplæste Passus i Lovforslagets § 15.

Faber: Jeg skal blot tillade mig med nogle Ord at motivere det Forslag, der af mig med flere ærede Medlemmer er stillet under Nr. 38 til § 17. Det vil sees, at ifølge denne Paragraf vil den Deel af Skatten i Kjøbstæderne, som hidtil har eksisteret under Navn af Næringsstat, aldeles bortfalde. Dette vil i flere Henseender være til stor Ulempe for Kjøbstæderne, da navnlig derved den Bestemmelse i Næringsloven bortfalder, hvorefter Næringsdrivende, der bøe indenfor en Afstand af en Kvart Meil fra vedkommende Kjøbstads Aeltorv, kunne beskattes med Næringsstat til Kjøbstaden; dette kan ikke see for Fremtiden. Hvor Landets Grund grændser umiddelbart til Kjøbstædernes Bygninger, og der derpaa ned sætter sig Næringsdrivende, — og der kan der opstaa meget store næringsdrivende Etablissementer, som Bagerier, Bryggerier osv. — ville de nu blive frie for enhverformhelst Ydelse til Kjøbstaden, af hvilken de have deres Næring; dette kan ikke undgaaes og maa altsaa finde Steb. Men naar Næringsstaten ophæves, vil en anden Ulempe indtræde, og det er den, at forskjellige næringsdrivende Instituter i selve Byen ikke kunne beskattes; det vil saaledes gjælde de nu for Tiden hyppige Diskontokasser og andre lignende Aktieselskaber og Interessentskaber, som drive ligefrem Næring, der, hvis den dreves af en enkelt Mand, vilde kunne beskattes, men nu, da den drives af et Selskab, gaaer aldeles fri. Det kan blive meget søleligt for mange Kjøbstæder, idet disse Selskaber ofte udsolde en betydelig Virksomhed og betale et betydeligt